

P7_TA(2011)0401

ES pētniecības un inovāciju finansējums

Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. septembra rezolūcija par Zaļo grāmatu „No problēmām uz iespējām: virzība uz vienotu stratēģisko satvaru ES pētniecības un inovācijas finansējumam” (2011/2107(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES) un Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD), jo īpaši pantus, kas attiecas uz pētniecību,
- ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu „No problēmām uz iespējām: virzība uz vienotu stratēģisko satvaru ES pētniecības un inovāciju finansējumam” (COM(2011)0048),
- ņemot vērā 2011. gada 8. jūnija rezolūciju par ES septītās pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pamatprogrammas starpposma novērtējumu¹,
- ņemot vērā 2011. gada 12. maija rezolūciju par inovācijas Savienību — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei²,
- ņemot vērā 2010. gada 11. novembra rezolūciju par pētniecības pamatprogrammu īstenošanas vienkāršošanu³,
- ņemot vērā 2010. gada 20. maija rezolūciju par pētniecībai un inovācijai paredzēto fondu sinerģiju īstenošanu Regulā (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Septītajā pamatprogrammā pētniecībai un izstrādei pilsētās un reģionos, kā arī dalībvalstīs un Savienībā⁴,
- ņemot vērā Ekspertu komitejas 2009. gada 23. jūlija ziņojumu „Ceļā uz pasaules līmeņa Progresīvās pētniecības organizāciju — pārskats par Eiropas Pētniecības padomes struktūrām un mehānismiem”,
- ņemot vērā Neatkarīgu ekspertu grupas 2010. gada 31. jūlija ziņojumu „Risku dalīšanas finanšu mehānisma (RSFF) starpposma novērtējums”,
- ņemot vērā ekspertu grupas 2010. gada 12. novembra galīgo ziņojumu „Septītās pamatprogrammas termiņa vidusposma novērtējums”,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 9. februāra paziņojumu „Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par atbildi uz Ekspertu grupas ziņojumu par 7. pētniecības, tehnoloģiju attīstības

---

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0256.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0236.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0401.

⁴ OV C 161 E, 31.5.2011., 104. lpp.

un demonstrējumu pamatprogrammas starpposma novērtējumu un Ekspertu grupas ziņojumu par riska dalīšanas finanšu mehānisma starpposma novērtējumu” (COM(2011)0052) ,

- ņemot vērā tos secinājumus par Septītās pētniecības pamatprogrammas starpposma novērtējumu, tostarp riska dalīšanas finanšu mehānismu, kas tika pieņemti ES Padomes 3074. sanāksmē par konkurētspēju (iekšējais tirgus, rūpniecība, pētniecība un kosmos), kura notika 2011. gada 9. martā,
  - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 20. aprīļa paziņojumu „Informācijas un sakaru tehnoloģiju neskartās zemes — stratēģija nākotnes un jauno tehnoloģiju pētniecībai Eiropā” (COM(2009)0184),
  - ņemot vērā 2011. gada 9. jūnija rezolūcijas priekšlikumu par simtgades atzīmēšanu kopš Nobela prēmijas piešķiršanas Marijai Sklodovskai–Kirī¹,
  - ņemot vērā stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvu „Eiropa, kas efektīvi izmanto resursus” (COM(2011)0021),
  - ņemot vērā Parlamenta Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas, Zivsaimniecības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0302/2011),
- A. tā kā, pamatojoties uz budžeta pārskatu, Komisija ir nolēmusi sākt debates, lai palielinātu pētniecības un inovāciju finansējuma efektivitāti reģionālajā, valstu un ES līmenī un atzītu finanšu resursu piešķiršanu ES pētniecības un inovāciju programmām par ES galveno prioritāti;
- B. tā kā ES ir izvirzījusi mērķi palielināt pētniecības un izstrādes izdevumus līdz 3 % no ES IKP līdz 2020. gadam un tā kā, ņemot vērā to, ka daudzām valstīm vēl ir ļoti daudz jāpaveic, lai sasniegtu šo mērķi, īpaši svarīgi ir palielināt publiskos un privātos ieguldījumus pētniecībā un izstrādē;
- C. tā kā pašreizējās tendences liecina par stingru spiedienu iesaldēt vai pat samazināt Eiropas budžetu, kas ir saistīts ar laikposmu, kad valstu budžeti bija stingri ierobežoti, un tā kā pretstatā citām budžeta pozīcijām pētniecība, izstrāde un inovācija ir viena no tām jomām, kurā Eiropas sadarbība ir pierādījusi īstu pievienoto vērtību, kas liecina par nepieciešamību pārdalīt pieejamos ES līdzekļus;
- D. tā kā mēs pašlaik saskaramies ar ekonomikas, sociālo un vides krīzi (kurai ir dažāda ietekme uz ES dalībvalstīm) un tā kā pētniecība (tās fundamentālajās un lietišķajās dimensijās), izglītība un inovācija ir būtiski instrumenti gan attiecībā uz ekonomikas atlabšanu un darbavietu radīšanu, īstenojot stratēģijas „ES 2020” pamatiniciatīvas, gan uz ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes modeļa definēšanu;
- E. tā kā ES un dalībvalstīm pašu spēkiem jāatrod līdzekļi, ar ko kopīgi risināt lielās sociālās,

---

¹ B7-0343/2011.

ekonomiskās, vides, demogrāfiskās un ētiskās problēmas, ar kurām cilvēki Eiropā saskaras, piemēram, jautājumus par iedzīvotāju novecošanu, veselību, pārtikas apripi, ilgtspējīgu attīstību, svarīgus ekoloģijas jautājumus u. c., un tā kā šo problēmu risinājumiem jānodrošina personas uzņemties atbildību par savu rīcību;

- F. tā kā pārējie pasaules reģioni un valstis aizvien vairāk iegulda pētniecībā, izstrādē un inovācijā un tā kā ES ieguldījumi šajā jomā tāpēc būtu jākoncentrē zinātnes veikspējas stiprināšanai, rūpniecības uzņēmumu mudināšanai veikt ieguldījumus un ES konkurētspējas uzlabošanai kopumā; tā kā visā „inovācijas ķēdē” nepieciešams izveidot konsekventu atbalsta instrumentu kopumu, nodrošinot atbilstošu līdzsvaru starp akadēmisko pētniecību, lietišķo pētniecību un inovāciju;
- G. tā kā, lai gan ir palielināts ES finansējums pētniecības, izstrādes un inovācijas vajadzībām, zinātniski un tehnoloģiski vairāk attīstītās ES dalībvalstis joprojām spēj saņemt lielāko daļu no pieejamiem līdzekļiem, ko piedāvā dažādas finansējuma pamatsistēmas un programmas (tostarp plaša mēroga projekti), tādējādi liekot šķēršļus dažu dalībvalstu un to reģionu pārstāvētajai gan attiecībā uz piekļuvi finansējumam, gan attiecībā uz dalību; tā kā nolūkā pabeigt Eiropas pētniecības telpas veidošanu šā mērķa īstenošanai jāveicina izcilība visās Savienības daļās un tā kā struktūrfondi un Kohēzijas fonds ir galvenie instrumenti, lai to panāktu;
- H. tā kā ES joprojām vērojama būtiska un pieaugoša nevienlīdzība attiecībā uz valstu līmeņa pētniecības un izstrādes finansējuma iespējām, rūpniecības struktūrām un augstākās izglītības sistēmām un tā kā šīs atšķirības daļēji atspoguļojas kopējā dalībā 7. pamatprogrammā; tā kā jāizveido līdzsvarošanas mehānismi, lai uzlabotu visu dalībvalstu un Eiropas reģionu veikspēju pētniecības un inovācijas jomā;
- I. tā kā vienotais stratēģiskais satvars būtu jāveido, balstoties uz tiem pašiem vispārīgajiem principiem, kuri tika ņemti vērā, veidojot Eiropas pētniecības telpu, pārvēršot kapitālā milzīgo neizmantoto potenciālu 27 valstu pētniecības stratēģiju koordinēšanai nevajadzīgas līdzekļu sašķelšanas samazināšanai;
- J. tā kā MVU lielā nozīme ES tautsaimniecības un nodarbinātības veicināšanā neatspoguļo to līdzdalības līmeni ES pētniecības, izstrādes un inovācijas finansējumā; tā kā MVU līdzdalībai pētniecības, izstrādes un inovācijas sadarbības projektos būtu jāsasniedz 15 % līmenis un tā kā sadarbība ar rūpniecības nozari ir veicinājusi būtiskus nozaru ieguldījumus pētniecībā, izstrādē un inovācijā, vienkāršošana un birokrātijas samazināšana ir nepieciešams nosacījums, lai panāktu šo mērķi un palielinātu visas rūpniecības līdzdalību kopumā;
- K. tā kā nabadzības izraisītās un novārtā atstātās slimības kavē ekonomisko attīstību, īpaši jaunattīstības valstīs; tā kā šādas slimības ietekmē vairāk kā vienu miljardu cilvēku un katru gadu izraisa miljoniem cilvēku nāvi;
- L. tā kā vairāk nekā 60 % akadēmisko augstskolu absolventu ir sievietes, bet lielāko daļu vadošo amatu akadēmiskajās augstskolās (piemēram, zinātņu doktoru amatus un profesūras) joprojām ieņem vīrieši;
- M. tā kā kopš Eiropas Pētniecības padomes (ERC) darbības sākuma 2007. gadā tās finansējums ir piešķirts 1700 izraudzītiem projektiem, dotācijās veidojot aptuveni EUR 2,5 miljardus, un gandrīz 90 % no šīm dotācijām piešķirtas vīriešu dzimuma kandidātiem;

- N. tā kā šķiet, ka pētnieces saskaras ar sevišķi problemātiskiem „stikla griestiem”, proti, pētnieču īpatsvars sarūk līdz ar ieņemamo amatu paaugstināšanos;
- O. tā kā daudzu dalībvalstu izglītības sistēmās atsevišķās pētniecības jomās, piemēram, dabaszinātnēs, joprojām dominē dzimumu stereotipi¹,
1. atzinīgi novērtē Eiropas Komisijas Zaļo grāmatu, kurā definēts vienots stratēģiskais satvars pētniecības un inovāciju finansējumam, un uzskata, ka par vienotā stratēģiskā satvara jauno būtiskāko elementu būtu jānosaka ES pētniecības programmu un finansējuma shēmas skaidrs formulējums, balstoties uz Kopienas pētniecības un inovācijas politiku un dalībvalstu pētniecības programmām; uzskata, ka vienotā stratēģiskā satvara pamatā vajadzētu būt integrētai pieejai, lai to padarītu pievilcīgāku un vieglāk pieejamu visiem dalībniekiem;
  2. uzskata, ka ES pētniecības finansējumam un programmām un struktūrfondiem un Kohēzijas fondam ir atšķirīgi mērķi un tāpēc tie būtu jānošķir;
  3. atzīst atsevišķu dalībvalstu relatīvi nelielo piedalīšanos 7. pamatprogrammā, kā arī pētniecības un inovācijas jomas veikuma atšķirību noturīgumu starp Eiropas reģioniem, neskatoties uz centieniem ar struktūrfondu starpniecību palielināt to pētniecības un izstrādes veikspēju; ir pārliecināts, ka ir nepieciešams izmantot visu reģionu izcilības potenciālu; tāpēc uzskata, ka nepieciešamas jaunas pieejas vājas veikspējas reģionos un dalībvalstīs, lai panāktu izcilību un lietpratīgā reģionālā specializācijā;
  4. aicina Komisiju palielināt visas attiecīgās sinerģijas starp vienoto stratēģisko satvaru, struktūrfondiem, Eiropas Lauksaimniecības un lauku attīstības fondu un Eiropas Zivsaimniecības fondu un izstrādāt vairāku fondu izmantošanas pieeju, respektējot to atšķirīgos mērķus; ir pārliecināts, ka ar kohēzijas instrumentiem varētu nostiprināt izcilības attīstību un iespēju paplašināšanu, labāk savienojot pētniecības un inovācijas politikas jomas reģionālā līmenī; uzskata, ka šādi tiks attīstīti pakāpieni uz izcilību, ļaujot šiem reģioniem pilnībā piedalīties vienotajā stratēģiskajā satvarā pētniecībai un inovācijai, kura pamatā ir kvalitāte un izcilība;
  5. ierosina, ka šajā jaunajā pieejā varētu iekļaut pasākumus, kuru mērķis ir: universitāšu modernizācija, zinātnisko iekārtu iepirkšana, vietējo tehnoloģiju tālāknodošana, jaunu un novatorisku uzņēmumu atbalstīšana, pētniecības, izstrādes un inovācijas projektu rezultātu izprašana, palielināta programmu darbībaspeja pētnieku starpvalstu apmācībai, mūsdienīgu pētniecības centru dibināšana, izcilības tīklu un klasteru veidošana vai ekspertu novērtēti starpreģionāli pētniecības, izstrādes un inovāciju sadarbības pasākumi; uzskata, ka noteikti 7. pamatprogrammas atbalsta pasākumi izrādījušies veiksmīgi kā pārejas pasākumi un tie būtu jāsauglabā vienotajā stratēģiskajā satvarā;
  6. aicina dalībvalstis apsvērt finansējumu Eiropas Pētniecības padomes (*EPP*), Marijas Kirī vārdā nosauktajiem projektiem vai sadarbības projektiem, kas atbilst izcilības kritērijiem, bet nevar saņemt finansējumu Eiropas finanšu līdzekļu trūkuma dēļ;
  7. uzsver nepieciešamību saglabāt atbilstošus instrumentus iestāžu spēju attīstīšanai reģionos, ņemot vērā pētniecības un inovācijas politiku, jo reģionālais līmenis ir būtiska saikne, kas

---

¹ Skatīt Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. maija rezolūcijas par sievietēm un zinātņi 2. pantu. OV C 279 E, 19.11.2009., 40. lpp.

palīdz efektīvi integrēt pamatprogrammas un struktūrfondu finansējumu, un arī ņemot vērā to ciešās saiknes ar vietējiem uzņēmumiem, pakalpojumiem un pētniecības un apmācības centriem;

8. prasa, lai saistībā ar kohēzijas politikas turpmāko pielāgošanu stratēģijai „ES 2020” reģioni par obligātu noteiktu inovāciju prioritāti, gan attiecībā uz 1. mērķi, gan attiecībā uz 2. mērķi, atspoguļojot šo prioritāti arī piešķirtajā finansējumā visos līmeņos;
9. uzskata, ka jānodrošina vietējās un reģionālās varas iestādes ieviest jauninājumus, jo īpaši turpinot un nostiprinot tādas iniciatīvas kā „Zināšanu reģioni”, „Dzīvās laboratorijas” un „Viedās pilsētas”, ar kurām tiek sekmēta pētniecības un izstrādes teritoriālā dimensija;
10. vērš uzmanību uz nepieciešamību saglabāt konverģences politiku un aicina Komisiju veicināt to dalībvalstu un reģionu izaugsmi, kuri ir nepietiekami pārstāvēti pamatprogrammā, ņemot vērā to attiecīgās priekšrocības un saskaņā ar efektīviem un skaidriem kritērijiem nolūkā būtiski palielināt to cilvēkkapitālu un pētniecības veikspēju;
11. uzskata, ka konkursa izsludināšana attiecībā uz mūsdienīgu pētniecības centru dibināšanu nelabvēlīgos reģionos ir atbilstošs instruments Eiropas Pētniecības telpas attīstīšanai. Subsīdiju piešķiršana ar konkursa starpniecību attīsta dinamiku un radošumu, kas arī strukturāli vājos reģionos var veicināt jaunu pētniecības un tehnoloģiju centru izveidi, radot uz nākotni orientētas darba vietas. Konkursā piedalās komandas, kas pārstāv starptautiski atzītas pētniecības organizācijas un nāk no nelabvēlīgiem reģioniem. Dibināšanas priekšlikumu zinātniskās koncepcijas tiek izvērtētas, ievērojot izcilības principu; uzskata, ka vienlaikus reģioniem ir nepieciešama ilgtspējīga vispārējā pieeja, ar ko, izmantojot, piemēram, struktūrfondu līdzekļus un izstrādājot atbilstošu sistēmu, tiek izveidota pētniecībai un inovācijai labvēlīga infrastruktūra un vide;
12. iesaka Komisijai analizēt iespēju izveidot visas Eiropas kopīgo fondu, ko finansētu no struktūrfondu līdzekļiem, lai veicinātu sadarbību Eiropas pētniecībā;
13. ir pārliecināts, ka pamatprogrammas uzticamība balstās uz zinātnisko kvalitāti, un tādēļ uzskata, ka izcilība ir galvenais kritērijs finansējuma piešķiršanai; atgādina, ka izcilības novērtējuma atšķirības nosaka gan dalībnieku veids, gan pētniecības un inovāciju projekta pamatbūtība (izcilības kritērijs pētniecības iestādei nav tāds pats kā individuālam pētniekam vai MVU, un tas atšķiras arī attiecībā uz fundamentālajiem un lietišķajiem projektiem); uzsver, ka tehniskie uzlabojumi, jauninājumi, izmēģinājuma projekti un tirgus izveide būtu jāuzskata par nozīmīgiem kritērijiem rūpnieciskajā un lietišķajā pētniecībā;
14. aicina labāk koordinēt sinerģiju starp vietējās un reģionālās, valstu un Eiropas pārrobežu pētījumu un inovācijas stratēģijām, ņemot vērā dažādo kontekstu specifiku un vienlaikus pastiprinot to savstarpējās papildināmības un sadarbības iespējas; uzskata, ka piekļuve informācijai un paraugprakse un apmaiņa ar tām, uzlaboti kopīgi programmēšanas centieni, vienkārši, elastīgi noteikumi un instrumenti un attiecīgā gadījumā to konverģence ir būtiski svarīgi, lai palielinātu finansējuma un, iespējams, arī līdzfinansējuma efektivitāti;
15. ir pārliecināts, ka Eiropas pienākums ir izmantot savu pētniecības, tehnoloģiju un inovācijas potenciālu un izstrādāt priekšlikumus šādu globālu sociālo problēmu risināšanai:
  - demogrāfiskās pārmaiņas, piemēram, Eiropas sabiedrības novecošana, tostarp ar novecošanu saistītās slimības, un ģimenes atbalsts politika, augošais iedzīvotāju skaits,

tostarp novārtā atstātās slimības, uzturs un pārtikas nodrošinājums, urbanizācija, mobilitāte, sociālā kohēzija un migrācija,

- pāreja uz resursu noturīgu pārvaldību, tostarp ūdens, zemes un augsnes pārvaldības noturīgums, klimata pārmaiņu mazināšana, bioloģiskās daudzveidības saglabāšana, jūras ekosistēmas un mežsaimniecība, atjaunojamās enerģijas, energoefektivitāte un energoapgādes drošība, resursu, proti, būtisko izejvielu un nepietiekamo dabas resursu, efektīva izmantošana,
- spēcīgs, stabils un vienlīdzīgs ekonomiskais pamats, tostarp ekonomikas atlabšana, izglītības un apmācības, kā arī fundamentālo un lietišķo zināšanu uzlabošana visās nozarēs, aptverot sociālās un humanitārās zinātnes, citas jomas, piemēram, bioloģijas un medicīnas zinātnes, un pētniecību iedzīvotāju sabiedriskajai drošībai un infrastruktūrām, kā arī galvenās tehnoloģijas, lai veicinātu ES ekonomikas un nodarbinātības izaugsmi;

uzskata, ka vienotajā stratēģiskajā satvarā galvenā uzmanība jāpievērš tam, kā visaptveroši risināt vairākas Eiropas līmeņa lielās sociālās problēmas, izmantojot līdzsvarotu instrumentu kopumu, kas aptver visu pasākumu spektru, sākot no izglītības un apmācības;

16. atgādina, cik svarīgi ir nodrošināt veiksmīgu instrumentu nepārtrauktību starp pamatprogrammu un vienoto stratēģisko satvaru jo īpaši attiecībā uz sadarbības programmām; aicina Komisiju attiecīgā laikā novērtēt pašreizējo instrumentu efektivitāti, lai sasniegtu īpašus politikas mērķus, un pielāgot tos instrumentus, kuru efektivitāte vai īpašais ieguldījums nav skaidri pierādījies;
17. aicina, piemēram, Revīzijas palātu kopā ar valsts revīzijas iestādēm, veikt neatkarīgu auditu par valsts izdevumu efektivitāti saistībā ar pētniecību, ko veikušas dalībvalstis, ES un vietējās iestādes;
18. aicina Komisiju nostiprināt ES pievienotās vērtības pamanāmību pētniecības un inovācijas jomā;
19. aicina publisko un privāto sektoru pielikt saskaņotas pūles ar mērķi Eiropas un valstu līmenī sasniegt mērķi palielināt pētniecības un izstrādes izdevumus līdz 3 % no iekšzemes kopprodukta (IKP); aicina ES iestādes un dalībvalstis bez vilcināšanās piekrist īpašu vadlīniju izstrādei šā mērķa sasniegšanai;
20. uzskata, ka saistībā ar vienoto stratēģisko satvaru būtu pēc iespējas jācenšas izdevumus pielīdzināt vispārējiem politikas mērķiem atbilstoši stratēģijai „Eiropa 2020”; aicina panākt skaidru saskaņošanu ar jaunajām iniciatīvām, piemēram, Inovācijas savienība un citi atbilstošie pamatprojekti;
21. atgādina, ka turpmāk pētniecībai un inovācijai paredzētajam finansējumam būtu jākalpo mērķim pabeigt Eiropas Pētniecības telpas izveidi, radot sinerģijas un labāku sadarbību starp dažādām pētniecības, izstrādes un inovācijas politikām un finansējuma programmām Eiropā, dalībvalstīs un vietējās iestādēs;

Vienotā stratēģiskā satvara veidošanas process

22. uzsver to, ka vienotā stratēģiskā satvara pamatā vajadzētu būt idejai, ka pētniecības, izstrādes un inovāciju projektu atšķirīgā būtība un mērogi kopā ar finansējuma shēmu

daudzveidību ir jāorganizē tādā veidā, lai nodrošinātu saskaņotību, plašu pārstāvniecību, skaidru formulējumu, vienkāršošanu un papildināmību, pakāpeniski nodrošinot izcilību;

23. norāda — lai ļautu visiem pētniekiem piedalīties vienotā stratēģiskā satvara projektos, administratīvajos noteikumos, kas attiecas uz līgumu slēgšanas procedūrām, vērā būtu jāņem dažādie valstu noteikumi, kas reglamentē universitāšu un pētniecības centru darbību; īpaši uzsver to, ka līdzfinansējuma mehānismam nevajadzētu funkcionēt tā, ka tas kaitētu universitāšu un pētniecības institūtu darbībai un universitātes nekādā gadījumā nedrīkstētu nonākt neizdevīgākā situācijā kā citas ieinteresētās puses;
24. aicina Komisiju izstrādāt vienkāršu un pieejamu sistēmu inovācijas veicināšanai, ieguldīt pētniecības, izstrādes un inovācijas projektos par lielo sociālo problēmu risināšanu un izveidot patiešām visaptverošu pieeju, koncentrējot uzmanību uz dažādiem būtiskiem vērtību ķēdes posmiem (no materiālu piegādātāja līdz produkta galapatērētājam);
25. ir pārliecināts, ka vienotā stratēģiskā satvara atšķirīgie uzdevumi būtu jārisina atsevišķi, tomēr skaidri formulējot tos un ciešā partnerībā: Eiropas Tehnoloģiju institūtam jādarbojas galvenokārt kā Zināšanu un jaunrades kopienas tīklam, Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammas ar inovāciju saistītās daļas jākoncentrē novatorisku MVU atbalstīšanai; nākamajā pamatprogrammā jāietver pētniecība kopumā, un struktūrfondi/Kohēzijas fonds jāizmanto ciešākā sadarbībā un mērķtiecīgāk, tomēr nošķirot tos vienu no otra; uzskata, ka arī turpmāk vienotā stratēģiskā satvara pamatā jābūt sadarbības projektiem;
26. uzsver nepieciešamību uzlabot vienotā stratēģiskā satvara elastību, lai ne tikai pārvietotu apropriācijas starp atsevišķām nodaļām un uzaicinājumiem, bet arī lai vienotais stratēģiskais satvars kļūtu pietiekami elastīgs, ļaujot piešķirt apropriācijas tādu lielu sociālo problēmu risināšanai, kuras rodas budžeta periodā;
27. prasa skaidri definēt vispārējo finansējuma sistēmu un nopietnāk integrēt pētniecību, izglītību un inovāciju; tā kā Eiropas pētniecības, izstrādes un inovācijas politika rada Eiropas pievienoto vērtību un lai panāktu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus, aicina ES no 2014. gada dubultot ES pētniecības un inovācijas programmu budžetu nākamajam finanšu periodam (izņemot struktūrfondiem un EIB atvēlēto budžetu) — tā būs atbilstoša reakcija uz pašreizējo ekonomikas krīzi un lielajām kopīgajām problēmām; uzskata, ka publiskā pētniecības budžeta palielināšanas mērķis būtu plašāka mēroga sabiedriskā labuma nodrošināšana un palielināta konkurētspēja; atkārtoti norāda uz nepieciešamību stiprināt un attīstīt visu ES instrumentu pētniecībai, izstrādei un inovācijai labvēlīgo lomu, tostarp ciešāk sadarbojoties ar EIB un vienkāršojot procedūras, lai piekļūtu finansējumam; tāpēc ierosina jaunu organizatorisko modeli, kura pamatā ir trīs dažādu līmeņu finansējums, kas paredzēts stabilitātes un konverģences nodrošināšanai:

1. līmenis. Iespēju palielināšana un infrastruktūra

28. šim līmenim jāattiecas uz ES fondiem, kas ir saistīti ar infrastruktūru (plašākā nozīmē, tostarp iestāžu infrastruktūru) un iespēju palielināšanu;
29. šā līmeņa finansējuma shēma ietver daļu no pamatprogrammas attiecībā uz programmu „Iespējas” un Marijas Kirī vārdā nosauktajām iniciatīvām; Eiropas finansējuma elementus pētniecības infrastruktūrās un projektos; piekļuvi EIB sniegtajiem aizdevumiem (ietverot vairāk nekā EUR 50 miljonus vērtus projektus un riska dalīšanas finanšu mehānismu); dotācijas saistībā ar iepriekš minētajiem pamatprogrammas elementiem un sadarbību ar

struktūrfondiem, kas ir saistīti ar infrastruktūru;

30. aicina nostiprināt to ietekmi, kāda saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020” ir kopīgajam pētniecības centram (KPC) kā iekšējai struktūrai, kas attīstības politikas jomā sniedz zinātnisko un ekonomisko analīzi;
31. uzsver, ka turpmāk plaša mēroga projekti, piemēram, *ITER*, *Galileo* un Vides un drošības globālais monitorings (*Global Monitoring for Environment and Security (GMES)*) jāfinansē ārpus pamatprogrammas, paredzot tiem autonomas budžeta pozīcijas, lai nodrošinātu pārredzamu un uzticamu finansēšanas struktūru, pārbaudot un ierobežojot to izmaksu pārsniegšanas potenciālu; ierosina minētos projektus daļēji finansēt, izmantojot EIB izlaistas projektu obligācijas;
32. uzsver liela apjoma pētniecības infrastruktūras lielo nozīmi Eiropas pētniecības telpas attīstībā un aicina palielināt kopējo ES finansējumu, kas pieejams pētniecības infrastruktūrām, jo īpaši tur, kur ir Eiropas pievienotās vērtības radīšanas vislielākā darbības joma, kā arī pagarināt finansējumu, paredzot to arī pēc sagatavošanās stadijas, un garantēt atvērtu un uz izcilību balstītu piekļuvi šim finansējumam;

2. līmenis. Pētniecība, potenciāls, sadarbība un konsolidācija

33. šim līmenim jāattiecas uz vispārējo, fundamentālo un lietišķo pētniecību, tostarp sociālajām un humanitārajām zinātnēm; koordinācijas dalībnieki galvenokārt ir universitātes, pētniecības centri un institūti; rūpniecības nozares, jo īpaši MVU, un novatoriskas bezpeļņas organizācijas būtu jāmudina piedalīties un sadarboties ar universitātēm un publiskiem pētniecības centriem un vajadzības gadījumā īstenot koordinatoru pienākumus; šis līmenis ietver pamatprogrammas lielāko daļu, un tas būtu jāvelta spēcīgas zinātniskās bāzes izstrādei gan fundamentālajā, gan lietišķajā pētniecībā, kas ir nepieciešams inovācijas uzplaukumam;
34. atslēgas vārdi šeit ir projektu oriģinalitāte un ideju nozīmīgums, kvalitāte un potenciāls attiecībā uz zinātnisko izcilību, kā arī projektu pievienotā vērtība, tostarp augsta riska pētniecība un projekti attiecībā uz „ar tehnoloģijām nesaistītu novatorismu un sociālu novatorismu”; uzņēmējdarbības plāns un tirgus potenciāls ir pozitīvi faktori, kas jāapsver, bet nav obligāts nosacījums apstiprināšanai;
35. šā līmeņa finansējuma shēmu nodrošina ES pamatprogrammas dotāciju sistēma un sadarbība ar struktūrfondiem, kas ir saistīti ar pētniecību, izstrādi un inovācijām; šo divu finansējuma avotu sinerģija un ES un ārējo finansēšanas organizāciju finansēto projektu mijiedarbības vienkāršošana nodrošinātu priekšrocības; dotācijas galvenokārt jāpiešķir publiskā un privātā sektora pētniecības institūtiem un novatoriskiem SMS;
36. aicina izstrādāt elastīgāku finansējuma shēmu, lai ideja par sadarbību MVU liktos pievilcīgāka, tādējādi MVU varētu iesaistīties sadarbības projektos to īstenošanas laikā, ja nepieciešams, un aicina projektam paredzēt budžeta pozīciju, kas nav pilnīgi noslēgta; uzskata, ka šādi MVU var skaidrāk saskatīt iespējas, jo laikposms no iesaistīšanās projektā līdz tirgus rezultātiem ir saīsināts;
37. atgādina, ka Eiropas Pētniecības padome ar ir apliecinājusi, ka tā veiksmīgi darbojas zinātnes izcilības veicināšanā un ir stiprinošs Eiropas Pētniecības telpas elements; aicina veikt Eiropas Pētniecības padomes struktūru un mehānismu turpmākus uzlabojumus un

padarīt efektīvākus tās instrumentus; uzsver nepieciešamību palielināt pētniecībai paredzēto dotāciju un budžeta proporciju, kas paredzēta jauno un sieviešu dzimuma pētnieku dotācijām, un to pētnieku dotācijām, kas strādā novatoriskos MVU, kā arī stiprināt ar Marijas Kirī programmu saistītās darbības un iniciatīvas, tādējādi veicinot mobilitāti (ieviešot „piekto brīvību”, proti, zināšanu brīvību), veicinot karjeras attīstību un sadarbību starp universitātēm, publiskiem pētniecības institūtiem un ražotājiem, kā arī piekļuvi galvenajām pētniecības infrastruktūrām; aicina ražotājus vairāk iesaistīties doktorantūras un pēcdoktorantūras pētniecības programmās; aicina īstenot nepieciešamos pasākumus pienācīgu darba apstākļu garantēšanai pētniecības jomā nodarbinātajiem ES, padarot Eiropu pievilcīgāku starptautiska līmeņa pētniekiem, cenšoties novērst speciālistu izceļošanu un panākot Eiropa izcilību;

38. uzsver, ka pētnieku mobilitātei Eiropā jānosaka prioritāte, un prasa paredzēt nostiprinošus pasākumus (piemēram, pensiju pārnesamība un sociālā nodrošinājuma noteikumi, profesionālo kvalifikāciju savstarpēja atzīšana, pasākumi ģimenes dzīves profesionālās darbības apvienošanai un pētījumu apliecinājumi pētniekiem, kas pārceļas uz citu dalībvalsti), kas veicinās Eiropas pētnieku mobilitāti, palīdzēs pretoties intelektuālā darbaspēka emigrācijai un pavērs iespējas karjerai ES pētniecības jomā, padarot to pievilcīgāku; aicina attiecīgā gadījumā saistībā ar Eiropas Pētniecības padomes dotāciju piešķiršanu ieviest mobilitātes komponentu; aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt centienus, lai veicinātu akadēmisko mācību programmu savstarpējo atzīšanu;
39. uzskata, ka ir papildu iespējas paplašināt Eiropas Pētniecības padomes koncepcijas jomu, attiecinot to uz sadarbības un daudzdisciplīnu pētniecības projektiem, ja tie saglabā augšupēju raksturu un zinātniskā izcilība tiek saglabāta kā galvenais atlases kritērijs;
40. atzinīgi vērtē pastāvīgo progresu virzībā uz vīriešu un sieviešu proporcionālu dalību pamatprogrammā; piekrīt, ka projekta ciklos jāpastiprina pasākumi sieviešu līdzdalības veicināšanai un ka Komisijai jāpalielina savs ieguldījums, lai atbalstītu zinātnieces, un jācenšas mudināt dalībvalstis atrisināt pretrunas dzimumu jomā, īpašu uzmanību pievēršot to ar dzimumu saistīto šķēršļu pārvarēšanai, ar ko saskaras sievietes; uzsver, ka jāsteno 40 % mērķis sieviešu līdzdalībai programmā un padomdevējās komitejās; aicina Komisiju kopā ar Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu izstrādāt rīcības plānu dzimumu līdztiesībai, iekļaujot tajā dzimumu līdztiesības rādītājus un mērķus, kā arī uzraudzīt šā plāna īstenošanu;
41. saskaņā ar integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai uzsver, ka tajos projektos, kur tas iespējams, visu līmeņu pētniekiem ir jānodrošina iespēja maternitātes, paternitātes vai bērna kopšanas atvaļinājuma dēļ atlikt vai īslaicīgi apturēt darbību, kurai piešķirta dotācija, kā arī iespēja šo pašu iemeslu dēļ pagarināt dotāciju nolīguma termiņu attiecībā uz projektiem, kuros laiks nav būtisks; aicina dalībvalstis nodrošināt pētniekiem šīs iespējas;
42. uzsver — lai pilnībā ieviestu Eiropas Pētniecības telpu, nepieciešami likumdošanas pasākumi, kas dod iespēju visām ieinteresētajām pusēm ES piedalīties valstu programmās, atsevišķo valstu uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus darot pieejamus visiem un veicot pasākumus, lai saskaņotu noteikumus, procedūras, līgumus un novērtēšanas kritērijus;

3. līmenis. Tirgus un jauninājumi virzībā uz kopīgiem mērķiem

43. šim līmenim būtu jāattiecas uz novatorisku ražojumu un pakalpojumu iekļaušanu tirgū, attīstot un veicinot tos, un sabiedrības labklājības radīšanu; galvenā nozīme šeit ir

rūpniecībai, tostarp novatoriskiem MVU, kas attīsta jaunus ražojumus, pakalpojumus un procesus;

44. ievērojot nepieciešamību mudināt jauniešus piedalīties pētniecības un inovācijas pasākumos un atbalstīt jaunus uzņēmējus, kas piedalās pētniecības, attīstības un inovācijas pasākumos un izmanto rezultātus attiecīgās vietējās vai reģionālās kopienas ekonomikas un sociālajai attīstībai, aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt *Erasmus* programmu jauniem uzņēmējiem, arī saistībā ar nākamo daudzgadu finanšu programmu, un palielināt minētajai programmai piešķirto finansējumu;
45. atzīst, ka īpaša vērtība jāpievērš MVU iesaistīšanai, lai sekmētu jaunu ideju un iespēju izmantošanu elastīgi un efektīvi uzreiz pēc to rašanās, tādējādi paverot jaunas iespējas jauninājumiem; uzsver, ka MVU nozari raksturojoša definīcija ir priekšnosacījums to sekmīgai dalībai vienotajā stratēģiskajā satvarā; turklāt norāda, ka inovācijas pasākumu panākumi ir atkarīgi arī no vadošo darbinieku zināšanām un pieredzes;
46. uzsver nepieciešamību uzlabot MVU vietēja un Eiropas līmeņa piekļuvi pētniecības un inovācijas pakalpojumiem; uzskata, ka tādas sekmīgas programmas kā *Eurostars* ir sniegušas vērtīgu pieredzi, reaģējot uz novatorisku uzņēmumu vajadzībām, un tāpēc būtu jāpastiprina; aicina īstenot centienus visos līmeņos ar mērķi rast novatoriskus risinājumus publiskā sektora vajadzībām, iesaistot mazos uzņēmumus ideju konkursos, kā rezultātā tiek noslēgti īstermiņa attīstības līgumi;
47. šā līmeņa finansējuma shēmu nodrošina ES finansējums, ko sniedz Eiropas Tehnoloģiju institūts, finansējums saistībā ar Konkurētspējas un inovācijas pamatprogramma, kredīta pieejamības uzlabošanu, ko veic Eiropas Inovācijas fonds, īpašiem EIB aizdevumiem (galvenokārt attiecībā uz projektiem, kuru vērtība ir zemāka par EUR 50 miljoniem) un sadarbību ar struktūrfondi, kuri ir saistīti ar uzņēmējdarbību; ES inovācijas politikas finansējumam tomēr ir viens iztrūkstošs posms — piemēroti, MVU specifikai atbilstīgi instrumenti; uzskata, ka Eiropas pētniecības telpu veicinātu ES mazo un vidējo uzņēmumu programmas izveidošana, pienācīgi apsverot ietekmes novērtējumu, ko varētu uzskatīt par EIB specializētu nozari, kura pilnībā veltīta MVU inovāciju projektiem,
48. atgādina, ka Eiropas Inovācijas un tehnoloģiju institūts ir apliecinājis sevi kā veiksmīgu un stiprinošu Eiropas Pētniecības telpas elementu; uzsver nepieciešamību izveidot šaurākas specializācijas zināšanu un inovācijas kopienas un attiecīgi koncentrētākus tīklojumus ar mazāku budžetu, kas ik gadu zemo dalības maksu dēļ ļautu piedalīties arī MVU; uzskata, ka mazākas zināšanu un inovācijas kopienas var izveidot Eiropā vienotu kontaktpunktu, kur satikties zinātniekiem no visas ES, lai labāk konkurētu pasaules tirgū;
49. lai turpinātu MVU līdzdalības palielināšanu programmās, uzskata, ka jāapsver daži finansējuma instrumenti un pasākumi:
  - aizdevumi ar atvieglotiem nosacījumiem, kurus atmaksā panākumu gadījumā, izņemot administratīvās izmaksas;
  - centieni nodrošināt visaptverošu finansējumu MVU (jo īpaši darbības uzsākšanas posmā), kas attieksies uz visu inovāciju ciklu, tostarp pētniecības un izstrādes pakalpojumu un konsultāciju pieejamībai;
  - riska dalīšanas finanšu mehānisma piemērošana tādā veidā, ka mazāka finansējuma

piešķiršana ir iespējama, izmantojot valsts līmeņa starpniekus;

- vieglāka piekļuve riska kapitālam;
- plašāka MVU līdzdalība pētniecības darba programmu izveidē;

50. aicina testēt jaunas un inovatīvas finansēšanas metodes, piemēram, ES projektu obligācijas un kuponus par ES mēroga inovācijām, kas ļautu uzņēmumiem šos resursus tiešā veidā izmantot akreditētos pētniecības centros; uz šādiem kuponiem nevajadzētu attiecināt prasību sniegt pārskatu par izmaksām, jo to izlietojumu apstiprinātu centri, kas šos kuponus izmanto; valsts vai reģionālā līmenī varētu izveidot akreditācijas centrus, un tos apstiprinātu Eiropas iestāde, piemēram, KPC; uzskata, ka attiecībā uz KPC ieguldījumu inovācijās pamatprogrammā ir jāparedz ciešāka sadarbība ar rūpniecības nozari;

51. atzinīgi vērtē ES Mazā biznesa inovācijas izpētes (*SBIR*) programmu, kuras uzdevums ir noteikt ar tehnoloģijām saistītas publiskā sektora problēmas un finansēt pētniecības un attīstības projektus, lai rastu jaunus risinājumus gan esošajām, gan arī jaunām problēmām.

o

o o

52. uzskata, ka ne visu jauninājumu pamatā ir pētniecība un ka tie ne vienmēr ir pētniecības mērķis; tādējādi uzskata, ka ierosinātajai reorganizācijai būtu jāattiecas uz pilnu, ar inovāciju saistītu darbību spektru, sākot no koncepcijas līdz realizēšanai tirgū, tostarp ar tehnoloģijām nesaistīti, ekoloģiskie un sociālie jauninājumi; uzskata, ka tam būtu jāaptver novatoriskas prakses veicināšana (piemēram, novatorisks un pirmskomercializācijas publiskais iepirkums, pamudinošas cenas, intelektuālā īpašuma politika un vadošo tirgu iniciatīvas) un to plašas izplatīšanas sekmēšana; atgādina, ka, risinot lielās problēmas un nosakot vienotā stratēģiskā satvara prioritārās jomas, jāņem vērā standartizācija, bet tai nav jākļūst par atsevišķu instrumentu vai pasākumu;

53. norāda uz līdz šim gūtajiem Konkurētspējas un inovācijas pamatprogrammas panākumiem un aicina to turpināt un paplašināt, lai īpaši novatoriski MVU kļūtu par Eiropas ekonomikas dzinējspēku;

54. tomēr uzsver, ka dažus Konkurētspējas un inovācijas pamatprogrammas instrumentus varētu pamatoti attiecināt uz nākamo pamatprogrammu, nodrošinot Eiropas pētniecības un inovāciju projektu nepārtrauktību; uzskata, ka atbilstoši pamatprogrammas projektiem izstrādāto tehnoloģiju varētu attiecināt uz novatoriskiem projektiem:

- veicinot to izmantošanu dažādās rūpniecības un pakalpojumu nozarēs,
- uzsākot papildu piemērošanu saistītās vai papildu jomās;

55. atgādina, ka uz konkurenci stipri vērstie pētnieciskie, zinātniskie, tehnoloģiskie un novatoriskie darbi un vietējā zinātniskā potenciāla saglabāšana un inovācijas iespēju palielināšana ir atkarīgi no tā, vai pastāv zināma līmeņa dublēšanās un sadrumstalotība, bez kurām kopīga pētniecība būtu problemātiska;

56. uzsver — lai efektīvāk piesaistītu privātās investīcijas un nodrošinātu, ka pētniecība un

attīstība visefektīvāk veicina Eiropas konkurētspējas uzlabošanu, jāveic atbilstoši pasākumi saskaņā ar pamatprogrammu, izveidojot stingru un efektīvu tiesisko regulējumu intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībai agrīnā pētniecības procesa posmā;

57. kategoriski mudina ieviest visu iespējamo dalībnieku mācību programmas, jo īpaši par pārvaldības noteikumu piemērošanu, un aicina Komisiju izstrādāt mācību projektu atlases, novērtējuma un izvērtēšanas kritērijus, cita starpā paturot prātā pakāpenisku virzību uz izcilību; mudina Komisiju veikt proaktīvu pieeju, lai palīdzētu valsts iestādēm, īpaši tām, kas izveidotas nepietiekami pārstāvētās dalībvalstīs, uzlabot to pārvaldības sistēmu, izdarot novērtējumus, un pieņemt šīm struktūrām paredzētus ieteikumus, lai uzlabotu to pieteikumus finansējumam un projektu vadību;
58. atgādina, ka Eiropas pētniecības finansējuma pārvaldības vienkāršošanai nepieciešama kvalitatīva šķēršļu pārvarēšana; uzskata, ka vienkāršošanas galvenais elements ir pāreja no pašreizējās uz kontroli balstītas pieejas uz pieeju, kas vairāk balstīta uz uzticēšanos un pieļauj risku, tādējādi īpaši nodrošinot priekšrocības MVU; aicina jaunajā vienotajā stratēģiskajā satvarā īstenot visus konstatētos vienkāršošanas pasākumus, tostarp pieļaujamo kļūdas risku paaugstinātu robežu, plašu parastās grāmatvedības prakses atzīšanu, vienotas likmes maksājumi izmantošanu (brīvprātīgi), pieteikumu iesniegšanas un līgumu noslēgšanas procedūru un priekšfinansējuma un izmaksu pamatotības noteikumu vienkāršošanu, finanšu un zinātnisko ziņojumu iesniegšanas prasību ievērojama samazināšana, laika līdz līguma noslēgšanai maksimāli līdz 6 mēnešiem saīsināšanu, kā arī finansējuma piešķiršanas un faktiskās izmaksāšanas ievērojama saīsināšanu un lielāku elastību dalībniekiem un attiecībā uz to, kā organizēt, pārvaldīt to projektus un izvēlēties partnerus;
59. ir pārliecināts, ka vienkāršošanas rezultātā samazinātos finansējuma likmju un netiešo izmaksu aprēķina metožu savienošana finanšu shēmās, tomēr neatsakoties no diferencēšanas to piemērošanā universitātēm, pētniecības organizācijām un ražotājiem;
60. ierosina noteikt ierobežotus vispārējus (administratīvus, finansiālus un organizatoriskus) noteikumus un principus, kurus ir viegli interpretēt un kurus piemērotu visām ES pētniecības, izstrādes un inovācijas programmām un visiem instrumentiem;
61. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt vieglāku piekļuvi Eiropas pētniecības programmām, piemēram, izveidojot vienotu kontaktpunktu, paredzot principu „viens projekts — viens dokuments” un izveidojot forumu apmaiņai ar paraugpraksi; šajā sakarībā atgādina par nepieciešamību izveidot viegli pieejamu vienotu centru iespējamo dalībnieku konsultēšanai un finansiālajam atbalstam; kritizē pašreizējo pārredzamības un informācijas trūkumu par gaidāmajiem uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus pētniecības projektiem, kā rezultātā pētnieki un institūti nespēj pienācīgi sagatavoties, un tas kavē viņu piedalīšanos;
62. norāda, ka saskaņota politika ar mērķi izveidot Eiropa uz zināšanām balstītu sabiedrību nozīmē, ka jānostiprina saiknes starp izglītību, pētniecību un inovāciju; uzsver, ka ar vienoto stratēģisko satvaru būtu jāapskata un jāintegrē visā zināšanu ķēdē, izmantojot, piemēram, infrastruktūras attīstību, standartizāciju, mācību programmas un pasākumus svarīgāko tehnoloģiju atbalstīšanai; mudina attīstīt visu veidu sadarbību starp universitātēm, uzņēmumiem un pētniecības institūtiem un uzskata, ka prasmju un jauno tehnoloģiju nodošana ir būtisks komponents; aicina nodrošināt praktiskus instrumentus, lai veicinātu tehnoloģiju nodošanu, pārejot no pētniecības uz rūpniecisku lietošanu gan pakalpojumu, gan

apstrādes rūpniecības nozarē;

63. aicina īstenot lielāku starpvaldību līdzdalību atbilstoši kopīgās plānošanas pasākumiem, kas nostiprinātu sadarbību pētniecības, izstrādes un inovācijas jomā visā Eiropā;
64. uzsverot, cik liela nozīme ir kopīgām tehnoloģiju iniciatīvām un Eiropas tehnoloģiju platformām, iesaka piedāvāt īpašu vienoto satvaru visām publiskā un privātā sektora partnerībām ar skaidriem un vienkāršotiem kopīgiem nosacījumiem, skaidri nodalot privātā sektora un publiskā sektora nozīmi; uzsver nepieciešamību veikt efektīvus pasākumus, lai uzlabotu pārredzamību un MVU un valsts pētniecības sektora brīvu pieeju šādiem instrumentiem; aicina Komisiju, pirms tā veicina vai atbalsta papildu partnerību uzveidošanu, veikt padziļinātu analīzi par jaunākajiem sasniegumiem, dažādu pašreiz īstenojamo publiskā un privātā sektora partnerību ietekmi un nozīmīgumu, lai uzlabotu to pārvaldību un nodrošinātu lielāku dažādību attiecībā uz ieinteresēto pušu iesaistīšanu, gan nosakot pētniecības programmu, gan paredzot jauno uzņēmēju piekļuvi; ir arī pārliecināts, ka šajos instrumentos vairāk jāņem vērā sabiedrības prioritārie mērķi (novērtējami sociālie un noturīgi rezultāti) un tiem vairāk jāatbalsta reālie privātie ieguldījumi
65. uzsver, ka vienotajam stratēģiskajam satvaram vajadzētu būt pievilcīgam finansēšanas mehānismam gan publiskā, gan privātā sektora dalībniekiem (ietverot arī NVO un pilsoniskās sabiedrības organizācijas); uzskata, ka visiem nozīmīgas ietekmes pētniecības, izstrādes un inovācijas projektu dalībniekiem būtu aktīvi jāiesaistās diskusijās par prioritāšu noteikšanu un tiem būtu jānodrošina piekļuve pētniecības infrastruktūrām;

Dažas vadlīnijas nākamajai pamatprogrammai

66. atbalsta centienus īstenot pieeju, kura ir „zinātniski pamatota”, un aicina izrādīt tādu attieksmi pret dalībniekiem visos finansējuma sistēmas posmos, kuras pamatā ir uzticēšanās pētniekiem un lielāka iecietība pret risku, tostarp arī zinātnes veicināšanā un inovācijā; aicina nākamajā pamatprogrammā paredzēt pienācīgu finansēšanas modeli akadēmiskajiem pētījumiem;
67. uzskata, ka vienotais stratēģiskais satvars nav jāierobežo, lai koncentrētos tikai uz inovācijām, ko nosaka pētniecība vai kas balstās uz tehnoloģijām, bet ka tām jāatbalsta dažādi inovācijas avoti; norāda, ka daudzi uzņēmumi, jo īpaši MVU, izmanto citus inovāciju avotus, piemēram, klientus, tirgus, lietotājus un ne mazākā mērā nodarbinātos, un ka šī inovāciju forma bieži vien ir praktiskāka un koncentrējas uz īpašu problemātisku jautājumu risināšanu saistībā ar procesiem, pakalpojumiem vai produktiem, jo ieteiktos risinājumus bieži vien atrod darbinieki, kas ir visciešāk saistīti ar ražošanas procesu, tirgiem un klientiem; tādēļ uzskata, ka ES būtu jāstiprina uz praksi vērsta, darbinieku virzīta inovācija;
68. mudina Komisiju nodrošināt, ka tiek pārskatītas pieskaitāmās izmaksas saistībā ar iniciatīvu HORIZON 2020; tādēļ lūdz Komisiju analizēt, kādu proporciju pieskaitāmās izmaksas veido 7. pamatprogrammā un iesniegt priekšlikumus, lai šīs izmaksas pēc iespējas samazinātu;
69. aicina saglabāt sadarbību pētniecībā (pašreizējā sadarbības programma) kā pamatprogrammas svarīgāko daļu, pastiprinot sinerģijas, lai palielinātu un paātrinātu pētniecības projektu ietekmi, sadarbojoties arī ar pasaules mērogā izciliem partneriem gan no ES, gan ārpus tās; uzskata, ka pētniecības sadarbības finansēšanai būtu jāpiešķir lielāka

tematiskā elastība (plašāki aicinājumi iesniegt priekšlikumus) un tiem būtu jānosaka lietotājiem vieglāk izmantojamus finansēšanas nosacījumus, lai piesaistītu ievērojamus zinātniekus un atsauktos gan uz lielo konsorciju, gan mazāko grupu vajadzībām; uzskata, ka būtu jāaptver visa inovācijas ķēde no pētnieciskās izpētes līdz plaša mēroga izmēģinājuma projektiem un demonstrējumiem, ierobežots budžets īpaši jāatvēl nozarēm, kas izstrādājušas stratēģisko ideju, kā attiecīga gadījumā risināt sociālās problēmas ar ilgtermiņa ieguldījumu cikliem;

70. pauž skeptisku nostāju attiecībā uz līdzekļu izmantošanas efektivitāti, lai izveidotu pētniecības izcilības tīklus un organizētu konferences un pasākumus, un aicina pastiprināt pasākumus pētniecībai un inovācijai elektroniskajā tīklā un izplatīt pētījumu rezultātus internetā;
71. pauž skeptisku nostāju pret to, ka bieži vien ir iespējams finansēt vienu priekšlikumu no uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus, kā rezultātā tiek izšķērdēti resursi, kas ieguldīti tā sagatavošanā un novērtēšanā, un netiek finansētas izcilas idejas; aicina Komisiju izpētīt iespēju finansēt izcilus, neizraudzītus priekšlikumus, izmantojot papildu budžetu pētījumiem (kas atbilst pētniecībai paredzētajiem līdzekļiem), kas iesaistīs arī dalībvalstis un reģionālos un struktūrfondus;
72. aicina konsolidēt daudznozaru un starpnozaru pētniecību un atzīt pētniecības sociālos aspektus; šajā sakarībā atgādina, ka lielās sociālās problēmas papildus tehnoloģisko risinājumu izmantošanai būtu jāpārvar, Eiropas līmenī veicot pētniecību sociālajās un humanitārajās zinātnēs, kā arī nodrošinot sociālo inovāciju, kam joprojām ir būtiska nozīme minēto problēmu veiksmīgā risināšanā; tādēļ uzskata, ka gan tēmu jomas, kas attiecas uz „sociālajām, ekonomikas un humanitārajām zinātnēm” neatkarīga risināšana, gan šīs jomas kā pastiprinoša komponenta iekļaušana visos ar programmas palīdzību īstenojamos pasākumos, būtu jānodrošina vienotajā stratēģiskajā satvarā;
73. lai turpinātu piesaistīt pilsoņu un civilās sabiedrības interesi un iesaistīšanos pētniecībā, aicina turpināt tēmas risināšanu par zinātnei sabiedrībā gan kā atsevišķu tematu, gan attiecībā uz tās horizontālo paplašināšanu, ietverot lielās sociālās problēmas; turklāt uzskata, ka Komisijai jāatbalsta turpmākā attīstība un ētikas pamatnostādņu plašāka izplatīšana, kā arī jāturpina to instrumentu pilnveidošana, kas paredzēti pilsoniskās sabiedrības organizācijām;
74. aicina pētniecības prioritātes un mērķus noteikt pārredzamākā veidā saskaņā ar līdzdalības principu, līdzsvaroti iesaistot dalībniekus, tostarp zinātnieku aprindas, pētniekus (arī no mazākām pētniecības organizācijām), publisko sektoru, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un MVU; aicina izveidot īpašu platformu dialogam starp pilsoniskās sabiedrības organizācijām un pētniekiem, lai apspriestu pētniecības prioritārās jomas konkrētās nozarēs; uzskata, ka jāveicina arī īpašas platformas ciešākai MVU un pētnieku kopējiem pasākumiem;
75. uzskata, ka ne tikai ekonomiskais, bet arī sociālais, ētikais un noturīguma novērtējums un pārskats par īpašajām pētniecības programmām ir svarīgs process, kas jāuzlabo un plašāk jāveicina gan Eiropas, gan dalībvalstu līmenī; atbalsta Komisijas iniciatīvas šajā jomā, piemēram, atbildīgas pētniecības un inovāciju principu izveidi, un mudina arī turpmāk veicināt un uzņemt šīs iniciatīvas;
76. aicina saglabāt līdzsvaru starp augšupējiem (piemēram, pašreizējās programmas *FET Open* shēma) un lejupējiem („lielo sociālo problēmu”) projektiem, kā arī sekmēt mazākus

augšupējus un pētniecības sadarbības projektus; uzskata, ka mazāki šķēršļi sadarbības projektu uzsākšanai pastiprinātu zinātnisko potenciālu; uzskata, ka stratēģiskās prioritātes jāpiesaista jaunajām problēmām; lūdz Komisiju izpētīt līdzsvaru starp augšupējiem un lejupējiem projektiem un apsvērt abu veidu projektus no sociālo un finansiālo jautājumu viedokļa; uzsver nepieciešamību sadarboties un apspriesties ar pētniekiem, nozari un pilsoniskās sabiedrības locekļiem, lai izveidotu pētniecības darba programmas;

77. atbalsta mazus un vidējus projektus, uz ko koncentrējas turpmākais finansējums pētniecībai; uzskata, ka universitāšu un MVU mazie un vidējie projekti ir pārvaldāmi vieglāk un ar mazākām izmaksām, un ļaus palielināt līdz šim nepietiekamos sekmīgo pieteikumu rādītājus;
78. uzskata — ja konkrētas sociālās vajadzības neatbilst pašreizējiem inovācijas modeļiem, var izmantot jaunas publiskās licencēšanas shēmas un inovācijas veicināšanas balvas, lai koncentrētu pētniecību šajās jomās un nodrošinātu publiskā sektora izdevumu ietekmi; aicina Komisiju pēc iespējas ātrāk uzsākt izmēģinājuma iniciatīvu par veicināšanas balvām medicīnas nozarē;
79. aicina saskaņoti aptvert visu pētniecības, attīstības un inovācijas ķēdi, īstenojot pārredzamības noteikumus un skaidri koordinējot dažādos Komisijas ģenerāldirektorātus, kas nodarbojas ar pētniecības un inovācijas finansēšanas jautājumiem;
80. aicina padziļināt starptautisko sadarbību, attiecīgā gadījumā uz abpusēji izdevīga pamata iesaistot Eiropas Savienības stratēģiskos partnerus, tostarp valstis, kas strauji attīstās, piemēram, *BRICS* valstis, lai labāk varētu pievērsties globāliem uzdevumiem; atgādina, ka būtu jāveicina trešo valstu pētnieku līdzdalība, paredzot vienkāršotākas procedūras un ievērojami īsāku pieteikumu apstrādes termiņu; uzsver, ka kaimiņvalstīm vairāk jāattīsta veikspēja zinātnes joma, balstoties uz labāku koordināciju starp vienoto stratēģisko satvaru un Eiropas Kaimiņattiecību politikas instrumentiem; uzskata, ka jaunattīstības valstu noturīgas attīstības veicināšanai ir būtiski efektīvi sekmēt iespēju palielināšanu un veidot godprātīgas un vispusīgas partnerības ar tām;
81. uzskata, ka iespējamā divējādā izmantojuma dēļ jāizvairās no sadarbības pētniecības jomā ar trešām valstīm, kas neievēro cilvēktiesības, ANO rezolūcijas un starptautiskās tiesības;

o

o o

82. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.